



# Albina

## Revistă Enciclopedică Populară Apare în fie-care Duminică

No. 38.

Abon. în țară pe an Lei 5  $\Phi$  Abon. în străin. pe an Lei 8  
» » » 6 luni » 3  $\Phi$  Un număr . . . . . 15 bani

Pentru anunțuri 1 leu linia. Mica publicitate 5 bani cuvântul.  
Manuscrisurile nepublicate se ard



Comitetul de redacție:

**Ion Kalinderu**

R. Garboviceanu  
C. Rădulescu-Motru  
G. Coșbuc  
J. Otescu  
P. Dulfu

G. Adamescu  
V. S. Moga  
N. Nicolaescu  
Const. C. Pop.-Tașcă  
Gr. Teodossiu.

### SUMAR:

Ion Kalinderu, Capra.—Icon. Const. Nazarie, Moise.—Mijloc de a feri holdele de ciorli.—Dr. Șabner-Tudori, Călimăneștii.—Un oraș care se mută.—Grip. Teodossiu, Bateria banilor.—Irimia Popescu, Bolele ochilor porcilor.—P., Biserica Sărindar.—Asistent, O serbare școlară.—Cum putem să ne ferim de ciură.—V. Pătrașcu, Cum se cunoște un beșiv.—N. Nicolaescu, Dare de sémă.—Cum se cunosc ciupercile bune.—Ecaterina Panait Volănescu, Criza și țărâncă română.—România distinsă la expoziția din Paris.—Sfaturi practice: Zahărul ca nutriment.—Turnul Babilonului.—Traian I. Garofid, Mijloc pentru a conserva fructele plină în Primăvară.—Lec bun pentru cei ce sufer de nădușelă la picioare.—In folosul elevilor săraci.—Informații.—Bibliografie.—Apel.—Mulțumiri.—Poșta Administrației.—C. C. Pop.-Tașcă, Intimplările periculoase ale unui marinar francez.

Ilustrațiuni: Găsirea lui Moise de către Iata Faraonului Egiptului.—După trecerea Mării roșii.—Biserica Sărindar.—Vederea Bisericii Sărindar.—Industria casnică (statue).—Pagina glumită: Căfnele deștept.



## MICA PUBLICITATE

Cu 5 bani cuvintul, iar pentru anunțurile cu un număr mai mare de cuvinte, de la 50 în sus, prețul pentru fie-care cuvint este numai de 4 bani.

**C**u începerea viitorului an școlar 1900—1901, se vor primi șese-spre-dece eleve în Institutul de fete de la Măgurele, fundat de Ión Otteleșanu și înființat de Academia Română, sub înaltul patronajiu al M. S. Regelui, cărora li se vor da, conform dispozițiunei testamentare a răposatului fundator, o creștere casnică și instrucțiunea cuvenită unei *bune mame de familie, fără pretențiuni sau lux.*

Cursul va fi de 5 ani, în timpul cărora elevele vor avea totă întreținerea în Institut.

Sint admise în institut copile născute din părinți români, săraci, pe deplin sănătoșe, cari pină la 5 August 1900 au împlinit 12, dar încă nu 14 ani, au pregătirea ce se dă în școlile primare din România și au obținut la terminarea cursului primar cel puțin media 7. Candidatele cu clase secundare au să prezinte certificatele de clase secundare, având media cel puțin 6.

Două surori să două vere primare nu pot fi admise în Institut.

Părinții elevelor ce vor fi primite în Institut nu pot să-și ia ficele de sfintele sărbători ori pe timpul vacanțelor în familie și direcțiunea își conservă dreptul de a le da ori nu voe elevelor de a petrece în familie de vacanțe.

Părinții aspiranțelor ori represen-

tanții legați ai acestora au să trimită — pină la **5 August 1900** — cere-rile însoțite de *act de nascere, act de vaccină, act de paupertate*, în care se va arăta și numărul copiilor și *atestat școlar* despre terminarea claselor primare, la *Academia Română* (calea Victoriei No. 135), pentru *Comisiunea Fundațiunei Otteleșanu*, care, examinând actele și luând informațiunile ce va crede de cuviință, va dispune ca concurentele ce îndeplinesc condițiunile mai sus precisate, să fie supuse la un examen de primire, prin care se va constată gradul de pregătire în ceea-ce priveșce cetirea și scrierea, analiza etimologică și cea sintactică, cele patru operațiuni, geografia și istoria țarilor române.

Concurentele cari nu sint din România se admit fără examen de primire, în virtutea atestatelor obținute în școlile similare din patria lor, și au să trimită la Academia Română, tot pină la 5 August, cererile însoțite și de atestat medical.

Resultatele examenului se va su-pune, d'impreună cu toate actele, printr'un raport, Augustului Protector al Academiei Române, Majestăței Sale Regelui, căruia îi aparține a decide în privința primirei.

Examenele se vor face în localul Academiei, la 9 Septembrie 1900.

**G**RĂDINA PREOTUL ILIE, Biserica Cotroceni, București. — Arbori fructiferi, Arbori pentru șosele, Arbori altoiți de ornament, Arbusti, Plante urcătoare, Brați, Pini austriaci, Thuia și altele. Stupi, Trandafiri, etc.

**L**a Câmpu-Lung, asociație de profesori, pe timpul vacanței, cu începere de la 15 Iulie, prepară elevii ce vor să concureze pentru a intra în *școla normală*, seminar, gimnasilii, etc. A se adresa: *Profesor, Strada Aricescu, 15. Câmpu-Lung.*

## O rugăciune prietenilor noștri.

Apröpe dilnic primim cereri noi de abonamente. Cum însă o dată cu cererea nu ni se trimite și costul abonamentului, sîntem nevoiți a nu trimite revista.

Acastă hotăräre am luat-o în urma unei triste experiențe. Pentru a nu da însă loc la nemulțumiri, rugăm pe prietenii noștri, cari în adevër doreșce a ne servi, să bine-voiască, când ne recomandă noi abonați, să-î îndemne a trimite și banii. Revista este destul de cunoscută; nu există decî nici un motiv de a nu trimite costul o dată cu cererea.

## CAPRA (1).

**C**ererea de capre sănătoase și bune de lapte, a ajuns așa de mare, în cât s'a format syndicate, care se ocupă cu crescerea acestui animal. Mulțumită acestor tovărășii zootehnice, crescerea caprelor a ajuns în Germania de sud la o mare reputație. În multe părți din Hessa și Wurttemberg țapii de prăsilă sînt proprietatea comunelor, care caută a avea numai animale alese. În asemenea condițiuni selecționarea se pôte face cu mai multă garanție pentru obținerea unor animale de neam bun.

La noi în țară ar fi de făcut multe îmbunătățiri în acest sens, ar fi ast-fel fôrte de recomandat să se aducă unele rase streine, cu ajutorul cărora să se îmbunătățească rasa noastră. Între aceste rase, în primul loc putem cită capra de Angora, cu care s'a făcut încercări în țara noastră și aũ isbutit fôrte bine. Acastă rasă de capre se află în Franța, unde cultura ei renteză mai bine ca aceia a oieș, putend da un venit net, ce atinge suma de 20 lei de cap și pe an.

Pêrul acestei capre este fôrte fin și chiar frumos, are numeroșe întrebuințări. Fiecare capră de Angora dă câte  $1\frac{1}{2}$ —2 chilograme de pêr la o tunsore. Din încrucișarea rasei românesci cu rasa acesta ar rezultă un neam fôrte potrivit pentru țara noastră, dar pentru ca rezultatele să fie desăvîrșit de bune, va trebui să se dea mai multă îngrijire acestor animale. S'a observat că, dacă ele sînt bine îngrijite, dau un lapte mult mai gustos, lipsit chiar de mirosul particular, ce-l are laptele caprelor cărora nu li s'a dat nici o îngrijire. Afară de acesta, carnea și pêrul devin de o calitate mai bună, îndată ce în crescere li se dă mai multă atențiune.

În ceea-ce privesce origina caprelor în România, după cum știți și d-v., domnule agent, părerile ce se pot emite sînt fôrte discutabile. Se observă în genere două soiuri de capre, unul trăind la munte și altul la câmpie. Se crede că ambele aũ fost aduse aci din Asia odată cu invasiunea popórelor barbare.

După statistica anului 1890 a d-lor Crupenschi și Turbure, în țara întrégă ar fi 209.990 capre, repartisate ast-fel: în Muntenia 155 056, în Moldova 28.264, în Dobrogea 26.670; iar după statistica lui Marțian din 1860, în Muntenia numai, ar fi fost 377.519 capre. Pe de altă parte un istoric german

(1) Veđi No. 37.

Sulzer, vorbind în anul 1781 despre țările noastre în cartea intitulată «Geschichte des transalpinischen Daciens» pag. 62, spune că în acel timp Româniii țineau multe capre. Impuținarea acestor animale nu se datorează aplicării legii silvice ci mai cu seamă tendinței generale ce au locuitorii de a crește cât mai puține vite.

La noi în țară caprele sînt răspândite în proporție aprópe de 35 la mia de locuitorii, și dacá comparám acéstá proporție, cu aceea ce este în alte țări din Europa, țara noastră póte fi clasificată a 14-a în acéstá privință. Avéndu-se însă în vedere importanța deosebită a caprelor pentru sárácime, înmulțirea lor ar trebui să fie cât mai mult încurajatá.

Cu tóte acestea, domnule Agent, nu trebuie să uitám un singur moment că caprele constituiesc în tot-d'a-una un pericol pentru pădurii, mai cu seamă pe cât timp pădurea este în stare de semințis, desis, páriș sau prájiniș. În părțile mai bátráne stricáciunile făcute n'ar fi atát de mari, dacá ciobanii n'ar căută să taie crengii din arborii, pentru a le hráni, cáci în aceste locurii, de obiceiú, din cauza desimeii, nu se găsesce iarbá.

Stricáciunile decii pe carii le aduc caprele pădureii sînt mari și de aceea ele nu trebuie primite cu nici un preț în masive și să le înláturații de acolo cu desávirsire. Capra face réu în pădure, chiar și iarna, cáci ea róde cu lácomie crenguțele tinere ale arborilor.

Din aceste cauze în țara noastră, prin art. 23 din Codicele silvic, ca în tóte țările unde silvicultura presintă un órecare progres, s'au pus amonđii fórte mari asupra acolora carii ar lásá să intre caprele lor în pădurile supuse protecțiunii acestor legii. Cu tot acest inconvenient destul de mare, avénd în vedere starea în care se găsesce populațiunea noastră ruralá sub raportul hranei, vi se impune să căutații a recomandá țáranilor în tot-d'a-una acest animal. Le veții arátá în același timp folósele, ce pot ca să tragá de la capre și cât de mult bine ar urmá din introducerea ei în economia lor casnicá. Veții recomandá însă țáranilor ca în timpul verii să le pascá cât mai bine priponite, pentru ca să nu facá réu proprietáților vecine, iarna însă îi veții îndemná cu insistență să le ținá în coșare curate, anume făcute, cáci numai ast-fel capra va da tóte folósele, ce se pot áșteptá.

Nu trebuie să uitám nici odatá că tóte sfórțările pe carii le faceții pentru îmbunátáțirea populațiunii rurale, vó vor fi deplin recompensate. În inspecțiunile ce vó voiú face, voiú avé ca și în trecut în vedere tot-d'a-una, cele mai micii îmbunátáțirii aduse țáranimii, gráție impulsului dat de d-v. și voiú fi fórte fericit dacá, atuncii când va fi să vó înaintez, ași puté să mé bazez și pe aceste merite.

Majestatea Sa Regele, în iubirea-Í nemárginitá pentru po-

porul Său, se interesază fără preget de progresele făcute în acest sens și ar fi adînc mulțumit cînd ar vedé pe țaran într'o situație mai înfloritóre.

Sînt sigur de alt-fel că și d-v. doriți o stare mai bună în locul stăreii existente, sînt sigur că și d-v. ați fi fericit, dacă ați puté face mai repede ceva care să se vadă că e un rezultat al muncéi d-v., învingénd nepăsarea caracteristică cu care împrejurările au înzestrat pe țaranul nostru. Vé recomand însă răbdare, prudență și iubire către acéstă clasă de ómenii; cu aceste calități trebuie să ajungem odată la rezultatele dorite de toți, cu atîta nerăbdare. Dar pentru acest scop nu trebuie să încetați nici odată de a munci, în sensul în care vé cer, pînă cînd nu ne vom puté presentá înaintea acesteii țări cu o situație model în tóte privințele, gîndindu vé că pe cât greutățile de învins vé vor fi mai mari, cu atît ne va fi mai mare satisfacția nóstră sufletescă.

Ion Kalinderu.  
Administrator.

## MOISE

**S**ău lui Amram și al Iohavetei din tribul lui Levi. Născut în Egipt în timpul celei mai teribile persecuțiuni îndreptate contra Iudeilor. Scăpat de mórte mulțumită numai împrejurărei, că eră un copil fórte frumos. Crescut întru tóltă înțelepciunea egiptenescă de fiica lui Faraon. Aprig luptător și susținător al Iudeilor, conaționalii săi. Ucidénd un Egiptean, care maltratá pe un Iudeu, a fost nevoit să fugă din Egipt în pustie. Căsătorit cu Semfora, fiica lui Iotor, preot și conducător al unei seminții nomade. A avut doi copii: pe Hirsamon și Eliezer. A trăit în pustie pe lângă turmele sale aprópe 40 ani. Lângă muntele Horiv i s'a descoperit Dumneđeú în rug și i-a poruncit să scótă pe Iudei din robia Egiptului. Înalt de stat, frumos la chip, înțelept cu mintea, eră gîngav și lipsit de darul ritoriei. I s'a dat întru ajutor fratele său Aron. Egipteni în-căpățânându se și nevoind a liberá din robie pe Iudei, Dumneđeú prin Moise a lovit Egiptul cu 10 plăgi, după care le-a permis să părăsescă țara sub conducerea lui Moise. Trecénd Marea Roșie, Moise conduce pe Iudei în deșertul Sur pe la Merra, Elim, platoul Murgab, pustiul Sin, platoul Mocatteb, Refidim și ajung la Muntele Sinaí. Aici Dumneđeú prin Moise dá cele 10 porunci scrise pe două table de piatră. Tot aici Moise construesce cortul mărturiei — un fel de templu mobil—și institue o erarhie regu-

Iată compusă din marele arhiereu, preoții și leviții. Cel întâiu mare arhiereu a fost Aron, fratele lui Moise. Pentru a luptă cu încăpățânarea, închinarea către idolatrie și pofta pântecelui acestui popor nesățios, pururea cărtitor și nemulțumitor, Moise a trebuit să facă înaintea lor mai multe minuni și să fie condamnați a rătăci prin pustie 38 de ani. Moise n'a intrat în pământul făgăduinței, ci l-a vădut din îndepărtare de pe Muntele Nebo, unde



Găsirea lui Moise de către fata Faraonului Egiptului.

a și încetat din viață în vîrstă de 120 ani. Locul unde s'a înmormîntat nu se scie nici pînă astăzi. Iată ce se șice despre Moise în a doua lege: «Și mai mult nu s'a sculat prooroc în Israil ca Moise pre carele să-l fi cunoscut Domnul față\_la față» (XXXIV, 10).

Moise introduce la Iudei forma teocratică de guvernămînt, o-rînduesce și regulamenteză cultul, sêrbătorile, și dă o mulțime de legi religioșe, morale și civile, mulțumită cărora poporul iudeu își menține și pînă astăzi naționalitatea lui. Tot Moise pune început și literaturii la Iudei. De la el avem 5 cărți și anume: *a)* a Facerei, care descrie evenimentele de la facerea lumii pînă la mórtea lui Iosif în Egipt; *b)* a Eșirei în care se descrie istoria Iudeilor în Egipt, eșirea din Egipt și darea Legii; *c)* a Leviților unde se descrie partea ceremonială; *d)* a Numerilor, cari cuprinde istoria rătăcirii Iudeilor în pustie și *a)* a doua Lege, care descrie evenimentele ultimelor două luni de rătăcire în pustie și care cuprinde în scurt tóte legiuirile date înainte. Atară

de acésta, Moise este și un mare profet. Iată ce ȃice el despre Messia: «Prooroc din fraȃil tăi ca pre mine va sculă Domnul Dumneȃeul tȃu, de El să ascultaȃi» (a 2 Lege XVIII). Moise a



După trecerea Mării roșii.

trăit pe la 1500 înainte de Isus Christos, prin urmare tocmaȃ pe când domnia în Egipt dinastia a XIII a lui Totmes al IV, pe când se întemeia Tirul și pe când a trăit Cecrops, fundatorul Atenei.

Icon. Const. Nazarie.

## Mijloc de a feri holdele de ciorȃ.

Toȃi agricultorii știu relele ce fac ciorile semănaturilor, de aceea s'aũ făcut o sumă de încercări pentru a le putea gonȃ. Una din încercările făcute cu maȃ multe soiuri de cereale e următoarea:

Pentru un hectolitru de sămȃnȃ (un sac) se amestecă la un loc 200 grame păcură, 200 grame petrol și 3 litri apă caldă. In acest amestec se spală seminȃele înainte de a fi semădate.

Acest amestec nu strică nimic seminȃelor, dar ciorile nu se maȃ apropie de holde.

E bine să încerce și agricultorii noștri.

## CĂLIMĂNESCI (1)

**C**ălimănescii se află în județul R.-Vâlcea, plaiul Cozia, în comuna cu același nume, și la o distanță de 18 km. de gara R.-Vâlcea, de unde transportul se face cu trăsură. Poziția acestei localități este una din cele mai frumoase și mai sănătoase în același timp, fiind situată între munți, ferită de curenți și cu o climă foarte bună și dulce.

Imprejurimile sînt de asemeni frumoase, pline de cel mai desăvîrșit pitoresc, și semănate cu monumente istorice de mare însemnătate.

Brațele Oltului care se încheie în fața Călimănescilor, formeză un Ostrov, în mijlocul căreia e o Mănăstire, zidită de Négoe Basarab.

Călimănescii au o populație de 250 familii.

**Istoric.** — Cea d'întăiu citație despre această localitate ca loc de cură, o găsim în lucrarea d-rului Episcopescu (1837), iar în cartea d-rului Fătu găsim de asemeni o descriere a apelor minerale de la Călimănesci.

La 1873 d-rul Bernard face de se trimite la Exponziția din Viena în «Colecția Apelor Minerale» și ape de Călimănesci.

Instalațiunile ori-cât de primitive, ce e drept, dar erau făcute de mult (1854). Pe atunci stabilimentul eră proprietatea unui preot, care îl dirijă și eră foarte frecventat.

Din câte se pot sci, descoperirea acestor ape se datoresce întâmplărei și credinței poporului în ape făcătore de minuni. Se dice că locuitorii de prin tôte împrejurimile, mai ales cei gușați, veneau în pelerinagiū în ziua de 24 Iuniū și beau din apele de la Călimănesci, pentru a se vindecă.

Cel întăiu proprietar cunoscut, este diaconul Gheorghe din Călimănesci, care le stăpăniă ca embaticar de la Nectarie, egumenul Mănăstirei Cozia. Lui i se datoresc primele săpături făcute pentru a aduna apa, zidirea de cabine pentru băi și facerea instalațiilor primitive pentru încăldirea apei prin bolovanii; acest sistem de încăldire s'a urmat pînă la 1886. După mórtea diaconului, Călimănescii trecură în stăpânirea arendașilor, iar mai târđiū, fură donați Mănăstirei Cozia pînă la secularizare, când deveniră proprietatea Statului.

De la 1881 începe o eră de propășire pentru aceste băi. Statul începe în acel an la 25 August, clădirea unui stabiliment și a unui hotel, după proiectele d-lui Arhitect N. Cerkez; iar executarea fu încredințată Soc. de Construcții, care le termină în 1886 când s'a și inaugurat.

Hotelul băilor, situat pe malul Oltului e o clădire cu 3 caturi,

(1) Descrierea de față a Călimănescilor este o prescurtare din descrierea Călimănescilor cuprinsă în *Apele Minerale și Stațiuni Climatice din România*, de Dr. A. Șaabner-Tuduri, — București 1900.



coprinde 120 camere bune și confortabile, un salon pentru petreceri, sală de biliard, de lectură și un restaurant. Clădirea băilor coprinde 40 cabine pentru băi, o sală de instalațiuni, băi de abur și sala de duși și hidroterapie și e legată cu hotelul prin galerii acoperite. Încălzirea apei se face prin 2 mașini cu câte 6 atmosfere.

Isvorele sînt situate, unele în Valea Sărată, altele în Valea Glodului, și o a treia grupă chiar în dosul stabilimentului, isvorînd din cîsta muntelui dintr'un conglomerat.

Apele Călimănesci fac parte din clasa apelor cloruro-sodice, iodurate și sulfuröse.

**Similare.** — Se aseamăna cu Aachen (Aix la Chapelle), Aix-les-Bains, Eaux-Bonnes și Baden lângă Viena.

**Cum se fac băile.**

Băile se fac între temperatura de 27—30° R. durată unei băi 15—30 minute. Se fac 25—30 băi.

În ostrov este un stabiliment de Hidroterapie cu apă din Olt. Se fac băi reci în Olt.

S'a făcut de câte-va persoane băi de nisip de pe malul Oltului.

Bolnavii locuiesc în oteluri sau în casele din satele Călimănesci și Căciulata; iar pentru hrană sînt mai multe restaurante, se pöte mîncă cu 3—7 lei pe zi.

**Aplicațiunea terapeutică.** — Bótele cele mai principale care se tratéză sînt sifilisul, reumatismul, artrite scrofulöse, bótele de piele, bótele uterine, bótele sistemului nervos și bótele uropoetice (cura mixtă cu apă de Căciulata); Paludism, cloro anemie, bótele ficatului, splinei, stomacului, gastrite, hepatite, afecțiuni ale cordului, hemiplegii, metrite cronice, eczeme.

**Excursiuni** se pot face la Brezoiu, unde te duce o șosea admirabilă, iar pozițiunile ce se deslășöră sînt din cele mai frumoșe.

La Călimănesci se face de asemeni și hidrotherapie, cât și cura de lapte.

Acrul e de munte și fórté curat.

**Dr. Șaabner-Tuduri.**

## Un oraș care se mută.

Locuitorii din orașul Dannerburg pe riul Elba, au hotărât cu toții să se mute de la sf. Gheorghe viitor, din cauză că în ultimii 12 ani au avut să sufere mai mult de 15 mari inundații, causându-le daune nenumărate.

Consiliul comunal a și decis, cu încuviințarea autorităților județene, ca să părăsescă numitul oraș și să zidescă un altul pe delul vecin, punându-se pe viitor la adăpost de furiile Elbei.

## BATEREA BANILOR

**C**âți nu sînt printre noi, cari s'au întrebă adesea-orî cum se fac banii. Ba sînt mulți cari au ispitit pe alții, și tot n'au putut dobîndi un răspuns bun, hotărît. Pricina e că fabricile de bani nu se găsesc pretutindeni și că prin cărți se vorbește foarte rar de ele.

— La urma urmei, bani să am, pôte să-ți răspundă cel întrebă, că de chipul cum ei sînt bătuți prea puțin mî-ar păsă!

Vorbele acestea pôte să le dîcă un om care nu vrea să scie de nimic ce se petrece în jurul lui, orî unul care n'are altă grijă de cât să-și ingrașe chimirul cu albișori sau cu gîlbiori.

Noi însă cești-lalți, cari vrem să cunoșcem cu de-amănuntul tot felul de lucruri, ca să ne mulțumim curiositatea ce ne frămîntă, nu trebuie să dîcem tot așa. De alt-fel, n'aveți nevoie de povețele mele, iubiți cititori, ca să vă luminați, căci această dorință de sciință a pus-o Dumnezeu în orî-ce om, căruia i-a cădut în mîna o carte.

Și ca să nu vă fac prea nerăbdători, trec acum să vă spun tărășenia baterii banilor.

Vă vestesc însă că n'am intrat nici odată în vre-o monetărie, nici chiar în cea de la București, singura din România; ci numai din citite am putut afla și eu cum se fac banii. De aceea prea bine pot să mai adaog: cum am cumpărat-o așa v'o vînd, deși aici e vorba numai de lucruri adevărate.

Metalele din care se fac banii sînt: aurul, argintul și arama, cărora li se pun și altele, după cum vom vedé. Cel mai prețios din ele este aurul. Apoi este argintul, care prețuesce de 15 ori și jumătate mai puțin de cât aurul. În sfîrșit e arama, mai efînă de 20 ori de cât argintul.

Spre a se face bani, se iaă bucățile de aur, de argint sau de aramă și se încercă mai întăiu dacă metalele sînt curate. Cum se face această încercare, nu ne prea privesce acum: e tréba slujbașilor anume puși. Se face apoi un amestec (aliagiü) din fie-care metal cu alte metale, spre a i se da mai multă tărie celui dintăiu.

Monedele de aur, după lege, trebuie să cuprindă 9 părți de aur și numai o parte din țece de alt metal. Monedele de argint trebuie să cuprindă, tot după lege, 835 părți la mie argint fin și 165 părți din mie alt metal. La aur și la argint se pune de obicei o parte de aramă. În sfîrșit, monedele de aramă sau mai bine țis de bronz se compun din 95 părți de aramă, 4 de coșitor și 1 parte de zinc.

După ce metalele s'au topit în vase mari de fier, se törnă după câte-va ore în forma unor drugî, cari au un capăt ascuțit ca tăișul fôrsecilor. Acești drugî sînt prelăcuți în tăblii subțiri de o grosime hotărîtă, cu ajutorul unui laminator mișcat de puterea aburilor. Prefacerea în tăblii are loc trecënd metalul de mai

multe ori printre două suluri (cilindri), pînă cînd ajunge să se subțieze cît trebuie. După ce au fost puse din nou la căldură, tășiile sînt trecute apoi printr'o filieră, adică printr'un aparat cu găuri de forma acésta —. După acéastă lucrare ele dobîndesc aceeași grosime peste tot și se îndreptéză bine.

Ast-fel pregătite fășiile de metal, sînt trecute la o mașină de tăiat, pusă în mișcare tot de puterea aburului. Acolo se află o placă de oțel, în care e o gaură rotundă de mărimea cuvenită. Peste metalul ce vine de asupra acelei găuri cade neconținut și cu putere o bucată de oțel, de sus în jos. La fie-care cădere, metalul e tăiat în rotogóle.

Spre a fi sigur că tóte rotogólele au aceeași greutate, se cîntăresc una câte una. Acelea cari s'au nemerit mai ușóre se dau la o parte.

Cântărirea lor se face cu destulă băgare de sémă, cu nisce cîntare care nu greșesc, numite *balanțe de precisiune*. Dacă se întimplă ca unele din ele să fie mai grele, atunci se pilesc sau se rad cu ajutorul materiilor chimice.

Rotogólele sînt puse apoi cu mîna într'o țevă, aședată de sus în jos, de unde sînt apucate și duse una câte una într'o mașinuță, care strîngendu-se cu iuțelă le teșesc marginile și le ridică tot de odată în buză. De curiositate spunem că într'o oră se pot pregăti ast-fel pînă la 24.000 de bucăți.

Rotogólele, puse iarăși la căldură și curățite sînt purtate apoi la mașina de bătut monedele sau *balancierul*. Li se dă drumul într'o țevă, aședată în fața mașinei. Fie-care rotogol, începînd de la cele de sus, e apucat de nisce clesce de oțel, dus într'un inel, între două tipare de oțel. Imediat tiparele isbesc rotogolul cu putere, unul de sus în jos și altul de jos în sus. Prin lovierea și apăsarea bucăților de către cele două tipare, rotogólele capătă pe amîndoué fețele chipurile ce le vedem la monede, precum și zimțil. De pildă, pe o parte se face marca țării cu prețul și anul cînd s'a bătut banul și pe cea-laltă chipul regelui și numele său etc.

Tiparele sînt așa făcute că părțile cari trebuiesc să iasă afară pe monedă sînt adâncite, iar cele ce trebuiesc să fie scobite pe monedă sînt pe tipar eșite în afară.

Indată ce rotogóla a fost isbită, e împinsă înainte și o a doua îi iea locul.

După ce s'a isprăvit și acéastă lucrare, care e și cea mai însemnată, căci prin ea metalul ajunge într'adevăr monedă, se ia din grămada de bani mai multe monede și se face cercetarea. La monedele de bronz se face numai cercetarea greutateii. Calitățile metalului nu se mai constată, arama fiind destul de estină.

După acéastă probă, monedele sînt date în circulațiune.

Rog acum, la spartul tîrgului, pe cititorul acestor rînduri, dacă îi cad mulți bani pe mână, să nu se grăbescă a-i cheltui pe toți, în nădejdea că mâne, poimâne, va câștiga alții. Dacă e adevărat

că banul se câștigă greu și se cheltuește ușor, tot atât de adevărată și dicătoarea că cine strânge la tinerețe, are la bătrânețe. Alară de acesta, în viața omului vin zilele negre, când el are nevoie numai de cât de bani. Să iei cu camătă, te bagă ca și rob, pe multă vreme la alții, ba de multe ori nici nu-ți dau; să nu iei, nu te iartă nevoile. De aceea e bine ca toți să ne învățăm a cheltui mai pe sponciu și a chivernisi ce se poate.

Să nu uităm nici odată că cine cumpără ceea ce nu-i trebuie, va ajunge să-și vîndă și chiar ceea ce-i trebuie. Așa se întâmplă cu nehibzuința în cheltueli.

Grig. Teodossiu.

## Bólele ochilor porcului.

Bólele ochilor de așîderea sînt rare la porc. Cu tóte acestea, răniri ale plópelor precum și umflături ale ochiului în întregime se observă câte odată. Causa lor sînt în tot-d'a-una isbiturile ochiului sau ale capului în apropierea ochiului, cu un băț, piatră sau cu orî-care alt corp tare.

Animalul cu ochiul umflat, îl ține închis, mai ales la lumină, lăcrămază și dacă se depărtază pleópele se vede gheócea ochiului roșie, aprinsă.

La tratarea umflăturilor ochiului, trebuie să îngrijim ca ochiul să fie cât se poate de curat, spălându-l cu fiertură de nalbă, cu ceaiu de mușețel, cu lapte dulce tóte căldicele, sau mai bine cu *apă boricată* (1—3 acid boric și 100 grame apă) căldică, pe care ne-o procurăm de la farmacie.

Când sticla ochiului (cornea) se arată *pătată*, pentru disparițiunea petei, ceia-ce se obține cu greu, mai ales dacă este veche, ne servim de zahăr bine pisat, pe care-l suflăm în ochi.

În ochii porcilor bolnavi de *cisticercosă* sau așa dîsa în popor *spurcăciune*, *măzărîcă*, s'a observat une-orî că niște viermi produc această bółă, despre care ne vom ocupa la descrierea bólelor parazitare.

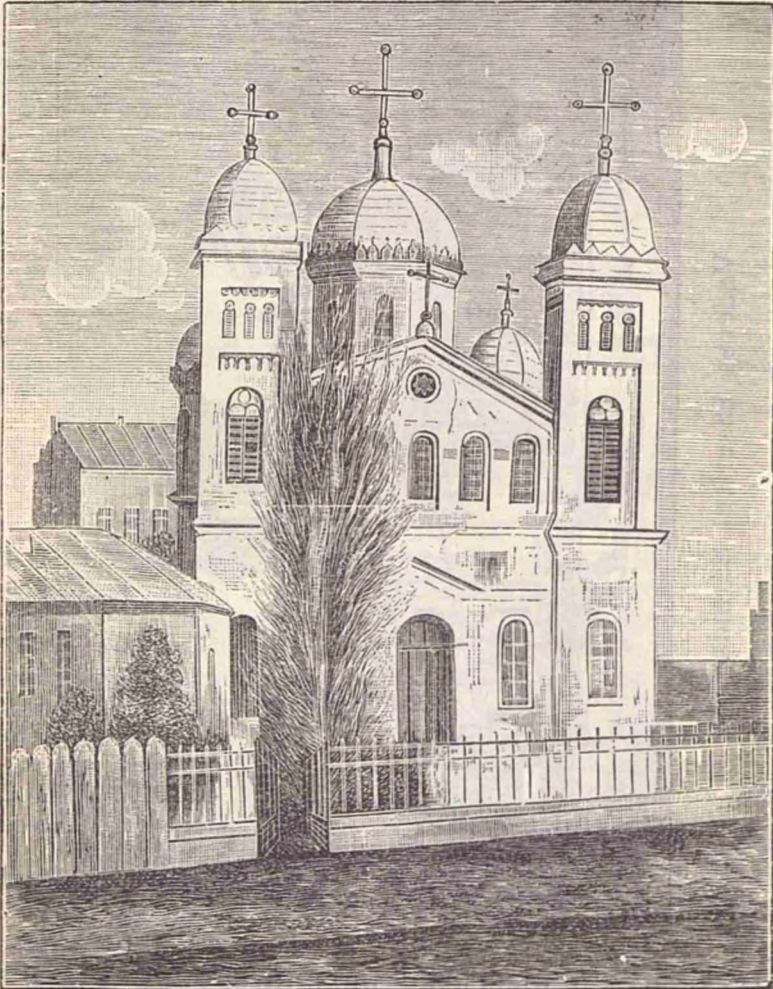
Ochiul în care se găsește acest vierme, nu vede bine sau nu vede de loc.

Nu există nici un leac pentru omorîrea viermeului și vindecarea ochiului.

Irimia Popescu  
Medic veterinar.

## Biserica Sărindar.

**M**ltima biserică zidită de Matei Basarab și anume în anul 1652, a fost biserica Sărindar din Bucuresci. Acesta e a 40-a biserică zidită de el. Iată și inscripțiunea după care se

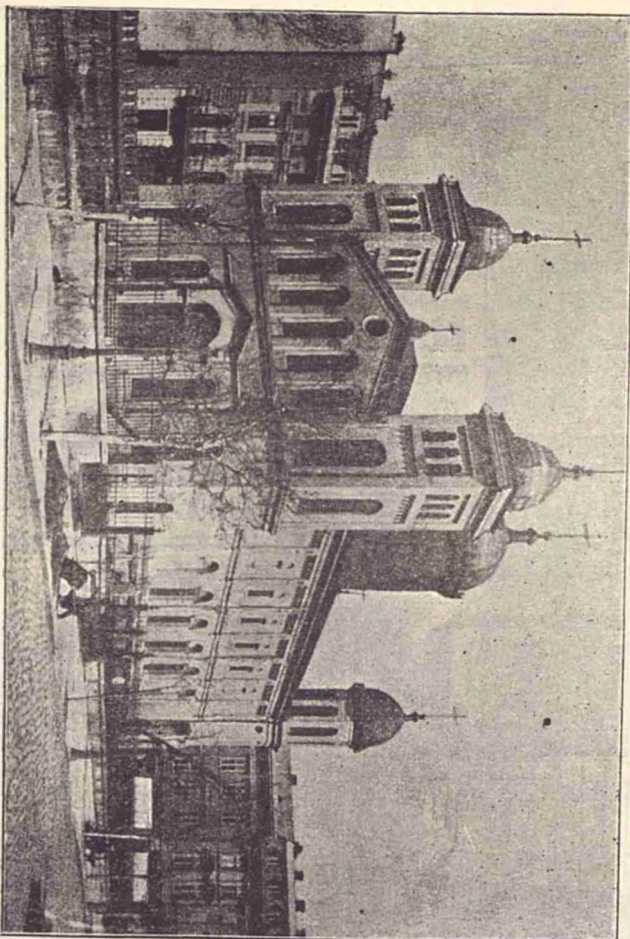


Biserica Sărindar.

întăresce acesta: «Făcând Dnmnia mea 40 de biserică, precum mă făgăduisem lui Dumnezeu, am în-

deplinit cu acésta pe care am zidit-o din temelie în locul unei bisericuțe vechi ce se dicea a Coconilor, zidită de Vlad, banul Severinului și al Făgărașului la anul 6870 (1362) și am numit-o Sărindarul, la létul 7160 (1652) lăsând tot hramul Adormirea, ca să fie pomenire părinților, nouă și fiilor noștri.»

Vederea Bisericei Sărindar.



De și acésta biserică a piosului Domn al țării românesce nu mai există, căci s'a dărâmat din cauză că amenința să cadă, totuși ca interes istoric, îi dăm aici chipul și facem amintire de ea.

P.

## O SERBARE ȘCOLARĂ

Duminică 28 Maiu anul curent, d-l N. D. Spineanu, revisor școlar de Mehedinți, a presidat conferința populară ce s'a ținut în comuna Glogova, din plaiul Cloșani, Mehedinți, de învățătorii cercului cultural «Mateiu Basarab» în fața a peste una sută de săteni și femei, ce se adunaseră în sala școlii.

Serbarca a început prin cântarea Imnului Regal de către elevii școlilor din comunele Glogova și Retez, cari au format un frumos cor. Imnul a fost salutat și ascultat de toți cei prezenți prin secularea în pi-ciore și la fine cu aplause, cu strigăte de Trăiască Regele și dinastia țării.

După acesta, a vorbit învățătorii Verlan și Murgescu despre cultura plantelor leguminoase. Apoi a urmat frumoasa cuvîntare a revisorului Spineanu asupra beției, economiei și lății afacerilor societății economice «Vulturul Cloșanului».

După cuvîntarea revisorului Spineanu, a vorbit locuitorul săten Ene Știucă, mulțumind d-lui Spineanu pentru frumoșele povești ce le-a dat, asemenea și d-lor învățători și îi rogă în numele locuitorilor ca să mai țină asemenea întruniri, că de mare folos le este.

Iată aceste conferințe populare cât folos aduc.

Ce fericit trebuie să se simtă d-l Kalinderu, adevăratul intemeetor al lor! Noi nu putem de cât să-l felicităm și cu totă căldura inimii să-i urăm viață îndelungată, pentru ca cu bine să ducă mai departe munca ce desfășură atât pe terenul conferințelor populare cât și pe acela al înființării societăților economice și dotării școlilor cu diferite materi- luri didactice.

Asistent.

## Cum putem să ne ferim de ciumă.

**D**in manifestările ciumii care a existat la Viena și în Portugalia rezultă că ciuma nu izbucnesce de odată, ci progresiv; așa că ne lasă la început, mijlocul de a putea lupta contra propagării ei. Trebuie însă ca diagnosticul primelor casuri să fie cât se poate de curînd stabilit, și acesta e foarte posibil grație metodelor bacteriologice actualmente în vîgore.

Adevărata profilaxie a ciumei consistă în a ave locuințe bune și a convinge pe toți că cea mai sigură scăpare este curățenia

Casele sănătoșe și bine aerate cari sînt încăpătore pentru cei-ce locuiesc, fac aproape imposibilă răspîndirea ciumii.

Din contră, localitățile cu populație multă, acolo unde omenii sînt înghesuiți și murdari, lipsa de aer și de lumină, obiceiurile de murdărie, fac posibilă nu numai răspîndirea ciumii, dar și chemarea ei ca și a orî-căror alte bôle epidemice.

Supravegherea, izolarea relativă și desinfecția sînt primele inele ale lanțului de măsuri profilactice. Supravegherea bastimentelor și a drumurilor de fer, este necesară spre a lupta contra introducerii germenului ciumei.

Iată acum și măsurile ce au fost luate în India:

1. Inregistrarea exactă a casurilor mortale de ciumă; visitarea din casă în casă, spre a descoperi repede alte casuri de bôle;

2. Isolarea bolnavilor, internându-i în spitale bine ventilate construite după cerințele igieniî;

3. Isolarea și supravegherea medicală a persónelor expuse de a fi contaminate, fiind în contact cu bolnavii, puindu-i în localuri anume, după ce mai întâiu le va fi desinfectat tóte vestmintele și obiectele patuluî;

4. Golirea cu totul a caselor infectate, și internarea celor-ce au stat în acele case, în corturi bine supravegiate;

5. Spălătura peste tot și desinfectia caselor și localurilor infectate, mai nainte de a lăsa să se reîntórcă în ele, persónele ce locuiesc;

6. Să se spele și curețe cât mai des prin tóte casele și să albă aer și lumină îndestul. Casele nesănátóse să fie distruse sau reparate în sensul de a deveni igienice; murdăriile de prin case unde sînt înghesuiți, să fie imediat depártate; numérul locuitorilor de prin case unde sînt înghesuiți să fie împușinat prin mutarea unora din ei în alte locuințe; mahalalele unde casele sînt prea dese să fie golite și închise.

## Cum se cunósce un beșiv ?

Mănâncă fórté pușin, căci mistuirea se face anevoe.  
Pune-l să scótă limba și vei vedé că tremurá.

Intinde-í brașele și vei vedé asemenea că tremurá, dar mai cu sémá degetele, căci mușchii pierd puterea.

Pune mânia des la frunte, acésta mai cu sémá după un acces.

Muncesce repede, dar ostenesce curînd.

Íi urlá capul.

I-se bate inima.

Are udul des și urdinare, acésta după accese.

Se înádușesce lesne.

Corpul íi este greoiu.

Chipul íi este schimbátor.

Rabdá pușin la frig.

Umblá cu capul în jos.

Se pare tot-d'a-una gánditor, arátând o cáință.

Résuflá greú.

Dórne greú.

Este iute la mânie și supěrácios.

Íi place să se laude.



Visază înfricoșat.  
 Vorbesce cam răgușit.  
 Îi plac mai cu sémă acriturile.  
 Ostenesce curînd la mers.  
 Scuipă și suflă nasul des și acésta mai cu sémă  
 diminéța.  
 Daū nascere la copii pociți.  
 Femeile mai aū lepădături.  
 Îi place să umble cu de aī lui, ferindu-se de alții.  
 Pierde șirul ideilor.  
 Fața la unii este palidă, la alții roșie și vîrf  
 nasului bătând în vînēt.  
 Săracii bețivi, după aceste îi putem cunoșce!  
 Feriți-vē!...

V. Pētrașcu.

## DARE DE SĒMA

În zilele de 26 și 27 Aprilie a. c., școlele și bisericile din comunele : Sadova, Damian, Pisc și cătunul Lișteava de pe Domeniul Corónei Sadova, Doljiu, aū avut fericirea de a fi vizitate de d-l Ion Kalinderu, Administratorul Domeniului Corónei.

La intrarea în fie-care din aceste instituții, a fost respectos salutat de către învățători cu elevii, preoții și locuitorii ce venise în număr mare spre a-l întâmpina. La școle, după ce s'aū intonat mai multe imnuri naționale și religioase, înaltul oște a bine-voit a se întreținē cu mai mulți elevi, punēndu-le diferite chestiuni de studii și asupra familiei Regale, mângâindu-i și îndemnându-i a fi silitori și ascultători sfaturilor învățătorilor.

Cu acéstă ocaziune a împărțit la mai mulți elevi diferite cărți: de pomologie, cultura albinelor, grădinăritul și portretele Augustilor Suverani.

Dar, activitatea neobosită a acestui bărbat, pentru cultura, liniștea, înălțarea moralului și îndemnul la munca fără preget a sātēnului, pentru tot ce este bun și folositor, nu s'aū arătat numai cu acéstă ocaziune, ci încă de la data constituirii Domeniului Corónei.

În adevēr, pe cānd înainte de 1884, tóte școlele de acest domeniu, nu înfățișau ochiului vizitatorului de cât privescetea unor ruine complete, astăzi, prin intermediul d-lui Kalinderu și înalta solitudine a Augustului Suveran, s'aū schimbat în palate mărețe, înzestrāndu-le cu biblioteci frumoase. Asemenea, înzestrarea tuturor comunelor cu primării, bisericilor cu reparațiunī însemnate și odóre sfinte, n'a rēmas mai pe jos.

Moșia Sadovei, care pînă atunci s'a exploatat într'un mod fōrte primitiv și pe o suprafață numai de 3 — 4000 hectare mārginindu-se la cultura grāului, porumbului și secarei, astăzi a luat un mare avānt pe acest Domeniu, exploatāndu-se într'un mod mult mai rațional și pe o întindere de peste 11.000 hectare.

Fiind-cā configurațiunea terenului este în general șesă cu mici ondulațiuni formate din nisipuri sburātore, care prin acțiunea vînturilor de Sud-Vest, ar fi constituit cu timpul un mare pericol întregii proprietăți, acéstă administrație a știut a fixa aceste nisipuri, luānd mēsuri chiar de la început și plantānd cu salcāmi și alte esențe o suprafață de peste 994 hectare.

Pe lângă biserică și primărie s'aū făcut plantațiuni frumoase de duși, pini și salcāmi. Școlele posedă grādini școlare model, ce sînt de folos pentru de-

prinderea elevilor la cultura pomilor fructiferi și a legumelor. De asemenea pe lângă toate locuințele agenților domeniului, cari sînt nise locuințe foarte confortabile și cari au contribuit a înfrumuseța mult domeniul, s'au înființat grădini model de pomi fructiferi și de legume, cari au dezvoltat și la sătenii gustul de a urmă exemplul dat de Administrație. Acum în timpul din urmă s'a mai înființat pe Domeniul Sadova și o grădină mare de pomi fructiferi pe o suprafață de 15 hectare.

Fiindcă o bună parte din întinderea acestei moșii eră acoperită numai de bălți și stuhuri cu trestie și papură, impropii la orice fel de cultură, ba din contră rîu-făcătoare locuitorilor, căci în timpul verii, prin descompunerea materiilor organice, erau expuși la diferite bôle dintre care frigerile palustre în primul rînd, d-l Administrator al Domeniului Coronei apreciind folosele salutare ce ar decurge din desecarea acestor bălți, ținîndu-se compt și de planul economic, a căutat a ameliora prin drenaj aceste bălți, făcînd canale de scurgere în diferite direcțiuni pe o lungime de 20.000 metri. Ast-fel din nise locuri mlăștinoase, prin drenare s'a cîștigat peste 350 hectare de pămînt, care astăzi se află semănat cu cele mai frumoase grăne și tot felul de cereale. Prin urmare, cuvintele scripturei că: «În locul scaiului va crește chiparos și în locul urzicel mersina» se adevăriră și aci.

Progresele realizate de această Administrație din punctul de vedere pur agricol, au început a lua proporții tot atât de mari și în ceea ce privește economia vitelor. De ore-ce rasa de vite cornute începuse a degenera, s'a căutat a se distribui gratuit fie-cărei comune câte un taur de reproducție, care a ameliorat mult vitele în acea localitate.

Pentru ca să pótă procura pentru întreținerea vitelor locuitorilor o hrană mai substanțială, Administrația Coronei a înființat pe întinderi destul de mari, livezi artificiale, din trifoiu, lucernă, sparceță și alte amestecuri de ferburi, cari sînt menite în scurt timp a contribui și mai mult la ameliorarea raselor. La acesta mai contribuie și sfaturile ce se dau ȕilnic locuitorilor cu o mare bună-voință din partea d-lor agenți respectivii, ca urmare a ordinelor circulare ale d-lui Kalinderu, date în acest sens.

De asemenea, fiindcă casele locuitorilor erau numai nise bordeie în pămînt și într-o stare cu totul primitivă, de la început s'a căutat a se aduce și aci ore-care ameliorațiuni, dănd din pădure lemne, la parte din locuitori gratuit, iar la parte cu preț foarte redus, așa că astăzi starea satelor s'a schimbat mult prin construcții de case model.

Și acum în timpul din urmă numai prin îndemnul și inițiativa d-sale, cu concursul învățătorilor, s'au pus bazele unei societăți culturale economice sub numele «V. Alexandri» înzestrându-se și acesta cu o frumoasă și bogată bibliotecă, sală de lectură și mobilierul necesar, cum și alte rechisite.

Din acestea și multe alte îmbunătățiri ce s'au făcut pînă astăzi pe acest Domeniu pentru ridicarea nivelului cultural, moral și material al sătenuiului, se dovedesc pînă la evidență, înalta sollicitudine și mărinimie a M. M. L. L. Regale pe de o parte, iar pe de alta înțelepța și părintesca îngrijire cum și munca fără preget a d-lui I. Kalinderu, a cărui unică preocupare este de a vedea realizată marea operă: «Înălțarea nămului Românesc».

Sub-semnatul dar, care de la 1884 am fost martor ocular al tuturor progreselor realizate în acest restimp pe toate căile, nu doresc alt nimic, de cît, ca exemplul dat de Administrația Domeniului Coronei să fie urmat cu aceeași înțelepciune și dragoste de către toți proprietarii particulari. Când pretutindeni vom ave în țara noastră proprietari cu dragoste de biserică și școlă, iubitori de buna stare a țaranului, atunci putem ȕice cu poetul:

„Viitor de aur țara noastră are  
„Și preved prin secolul a ei înălțare, ...

N. Nicolaescu.  
Învățător, Sadova-Doljin.

## LUAȚI AMINTE

Înaintea bătrînilor, să ai urechi iar nu gură.

## Cum se cunosc ciupercile bune.

Pe vremuri ploioase ciupercile prin armane și la câmp ies în număr însemnat dar și casurile de otrăvire cu ciuperci veninoase n'aũ fost și nu sînt rare. Iată un mijloc de a cunoaște, dacă ciupercile sînt bune sau nu de mîncare. Se fierb bine ciupercile cu jumătatea unei cepe albe, bine curățite de cõje. Dacă cõpa rãmâne albă, ciupercile sînt bune; dacă se înegresce, se albăstresce sau devine vînată cõpa, e sigur cã ciupercile tõte sau parte din ele sînt vătãmătoare.

## Crisa și țaranca română.



ncotro te ducĩ, încotro te-ntorcĩ, nu audĩ vorbindu-se de alt cevã de cãt de lipsa sau crisa ce bãntue acum țara romãnescã de la un capet pĩnã la altul!

De crisã vedem cã se plãnge nu numai proprietarul, arendașul, comerciantul și funcționarul, dar crisa a început sã-și sape urme adĩnci și în viața liniștitã și tihnitã a țaranului român.

E drept, am avut un an rãu, o recoltã slabã, care a sdruncinat ore-cum comerțul și existența populațiunei sãrace.

Ani de aceștia aũ mai fost; dar nici odatã nu s'a vorbit de crisã ca acum, nici odatã țaranul român n'a simțit mai dureros ca acum nevoia și lipsa în casa lui.

Țaranca romãnã și-a uĩtat de frumoșele și plăcutele ocupațiuni, ce-ĩ făceau altã datã atãta cinste; și-a pãrãsit cu desãvîrșire frumosul costum național, ce o împodobiã altã datã cu atãta mãestrie; economia casei a uĩtat-o cu desãvîrșire; s'a apropiat de orașence, schimbãnd drãguța iie și brãul plin

de bete, în corset, care-î diformeză pieptul, aruncând pentru tot-d'a-una fota, iia și mărgelele de la gât; fusul și furca nu mai sfîrie; depenătorea nu mai alérgă; urgisitul de răsboiū stă aruncat în celarul după casă; lâna cea bogată a oilor nu-î mai place; pînza de bumbac țesută în casă nu-î mai face cinste; în fine viața de țaran, cu care se fălea odinióră strămoșii noștri a luat o altă față, schimbând-o într'o viață calică, rușinosă, dar și mult sărăcăciósă.

Nu dic că tóte femeile țărance și-or fi schimbat traiul; și printre ele nu se vor găsi și femei modeste și mai mult ca modeste, dar multe își duc viața în neprevedere, lipsă de economie, cheltueli exagerate, cari contribuesc în mare parte la sporierea și mărirea lipsei.

Fac un apel călduros femeilor române și în special celor de la țară, să ne întórcem iarăși la plăcutele ocupațiuni de altă dată, cari făceau deosebită cinste harnicei românce; să nu ne mai procurăm totul de prin orașe, să fim mai económe în cheltueli; mai prevēdătoare, căci un proverb românesc dice: «Póte bărbatul să aducă cu carul și dacă femeia risipesce numai prin urechile acului, totuși va întrece bărbatul.»

Timpurile devin din ce în ce mai grele și dacă femeia va cheltuî într'una fără cumpétare, mai cu sémă de unde nu mai puî la loc, se va simți amar lipsa și nu mai scapî de ea nici odată.

Să lucrăm mai mult, căci alt-fel nu vom mai merită numele de albina casei, ci de trântorul casei.

Ecaterina Panait Volănescu.

Monteoru-Buzău.

---

## DIN BĂTRÂNI

---

Orî-ce greșelă aduce după ea altele. Cel mai bun lucru e dar să ne ferim de greșela d'întăiu.

---

EXPOSITION UNIVERSELLE DE 1889



Industria casnică.

(Statuă).

## România distinsă la expoziția din Paris.

Administrația Domeniului Corónei are la Expoziție, între alte secții, și una de obiecte lucrute din lemn. Aflăm că juriul Expoziției a acordat un premiu administrațiunii domeniului Corónei, pentru obiectele expuse într'acéstă secție. Întréga Românie se póte felicita pentru acéstă dinstincțiune; iar noi cu toții felicităm în special pe d-l I. Kalinderu, administratorul domeniului Corónei, pentru secția premiată.

Mai aflăm că s'a acordat un premiu d-lor C. Vernescu și Al. Marghiloman pentru grânele de pe moșiile lor. Și acest lucru face onóre țării românesce, căci e o bine meritată recunóscere că grânele nóstre, sînt de-o calitate superióră.

Pictorulú Simonide i s'a acordat o medalie de aur pentru picturile sale. Acest lucru ne bucură, căci începe și străinătatea să ne facă dinstincțiunii în cel mai nevoios lucru: în artă.

Sîntem mîndri că Româniú au putut prin munca și talentul lor să obție nisce premii așa de importante.

## SFATURI PRACTICE

### ZAHĂRUL CA NUTRIMENT

Zahărul are calitățile de nutrițiune minunate. El forméază un isvor important al puterei musculare și întrece chiar și pe cele-lalte alimente, îndată ce e vorba a da puteri noi unui corp obosit. Iată câte-va exemple:

Negrii în plantațiunile de zahăr sînt voinici, când pot gustá sucul de zahăr.

Dacă li se sustrage acesta, se moleșesce cu totul.

Un medic militar olandez povestesc că într'o expediție din insula Sumatra soldații își păstrau vioiciunea în marș și în lupte prin faptul că mâncau zahăr.

Vinătorii de căprioare, călăuzele prin munții Elveției, mâncau zahăr și ciocolată, de óre-ce în acest mod recăștigau repede puterile.

Zahărul e și un aliment pentru popor.

Fie-care om, care îndeplinesce o muncă trupescă grea, trebuie să se îngrijescă a da noi elemente forței sale musculare, ferindu-se a-și încărcá stomacul cu mîncări grele. Zahărul e mai estin în raport cu băturile alcoolice.

Lucrătorii din minele engleze mînăncă fórté mult zahăr.

Din timpurile cele mai vechi, medicii dau mult zahăr în medicamentele lor, cu deosebire în casuri de friguri.

Luarea de zahăr influențează cu deosebire asupra bólelor de stomac. Boînaviil de stomac pot să mănânce 30—40 gr. de zahăr după masă.

Cei mai mulți cred, că mănucarea de zahăr strică dinții. Acesta nu e adevărat, de óre-ce Englezii și Negrii din țările tropice, carii dintre tóte popórele mănâncă mai mult zahăr, se scie că au cei mai bunii dinții.

Să ne ferim de a lua multe dulceturi cu sucúri de fructe. Acestea strică dinții, nu zahărul.

### Pagina glumetă.

## CÂINELE DEȘTEPT



— Te duci la vînătóre?

— Da, și am câine de o deșteptăciune rară...

## TURNUL BABILONULUI

Un istoric frances scrie însemnate lămuriri asupra stărei în care se afla acest turn la 355 înainte de Cristos. A aflat aceste lămuriri într'un manuscript grecesc, în care Herpocracion descrie turnul, care e Birs-Nemrud sau Turnul Babelului, și al amestecării limbilor. În vécul al VI-lea înainte de Cristos a fost restaurat de Nebucadnezar. Acesta arată în inscripția ce făcú că turnul fu clădit cu 43 de generații înainte sa, deși la vre o 1260 plus 600 egal 1860 înainte de Cristos. Pe la 380 după Cristos a fost părăsit. Turnul eră la 34 de kilometri de la Ktesiphon, la Sudul Babilonului; eră compus din o temelie cu laturea de 184 de metri și cu înălțimea de 25. La mijlocul acestei clădiri se înălță un turn în patru muchi, din șese părți una peste alta, fie-care înaltă de câte 9 m. 33; pe cea mai de sus se înălță un templu înalt de 5 metri. Aceste șapte caturi făceau împreună 67 de metri. Cel mai de sus avea laturea de 43 metri. Te urci la templu pe 365 de trepte aședate de jur împrejur, din cari 300 de argint și 65 de aur; astea înălțău cete 365 de zile ale anului, iar împărțirea în șapte caturi însemnă cele șapte zile ale săptămânei.

(Poporul).

### Un mijloc pentru a conservă fructele pînă în Primăvară.

Un frances, Rossignol, a arătat că tisticul este un mijloc bun estin de a conservă fructele, mijloc care se întrebuință în chipul următor: se pune pe fundul unui butoiu, al unei lădi, etc. un strat de fructe, apoi iarăși tistic și de-asupra iarăși fructe și așa pînă la sfirșit. Stratul cel mai superior trebuie să fie de tistic. Acest procedeu a fost întrebuințat de Rossignol, pentru întâia oară în anul 1899. El a lăsat lada să stea într'un local neîncăldit pînă în luna Octombre a anului curent, așa că între altele lada a fost expusă frigului aspru din Ianuarie. Când a deschis lada a vécut că metoda asta de conservare a întrecut toate așteptările; prunele nu și schimbaseră de loc exteriorul și nici frigul cel mare nu le fusese de loc vătămător.

Traian I. Garoflid.  
Student.

### Lec bun pentru cei-ce sufer de nădușelă la picioare.

Să piséză bine piatră acră și se pune în apă, cu care se spală apoi diminéța și séra picioarele. Se mai pôte pune și piatră acră, pisată fórte mărunt, presărată în ciorapi și printre degete.

Asta să se preînoiască la 2 — 3 zile.



## In folosul elevilor săraci.

În comuna Sălcuța din județul Doljiu, s'a organizat în ziua de 21 Maiu o serbare câmpenescă dată în beneficiul elevilor săraci.

Serbarea s'a ținut la ora 10 a. m. și a reușit pe deplin.

S'a adunat lei 245 bani 50 de la 86 persoane. Reușita acestei serbări se datorește mai cu seamă inițiativei d-nei și d-lui G. P. Tenovicî, d-rei Învătătoare, d-lui Const. Mateescu, comerciant și d-lui Ilie Mirescu, Primarul comunei.

## INFORMAȚII.

Clerul Eparhiei Mitropoliei Moldovei și Sucevei, adânc pătruns de fericita ocaziune ce i se prezintă, de a sărbători primul jubileu de un par-trar de véc de Arhipăstorie al I. P. S. Sale Mitropolit D. D. Iosif Naniescu, ales Mitropolit al Moldovei și Sucevei la 10 Iunie 1875, și instalat la 6 Iulie același an; se crede dator a aduce la cunoștința tuturor autorităților eclesiastice, civile, militare și fiilor spirituali ai Înalt Prea Sfinției Sale din județele Eparhiei Sfinției Mitropolii Moldovei, cum și din județele pe unde Înalt Prea Sfinția Sa a servit bisericeii și țării, că în ziua de 6 Iulie anul curent, se va oficia în Catedrala Mitropoliei din Iași, cuvenitul *Te-Deum*, după care se vor prezenta felicitări I. P. Sfințitului jubilar, de către autorități și persoanele particulare, ce vor bine-voii a lua parte la această serbare, *eminamente clericală*.

Duminică 4 Iunie a. c. Societatea științifică literară «*Tinerimea Română*» în ședință plenară procedând la alegerea comitetului pe al XXIV-lea an societar, a ales pe d-nii:

Președinte: Nicolae S. Dumitrescu.

Vice-președinți: Vasile D. Păun și Dr. Ștefan Minovicî.

Director de bibliotecă: P. G. Cantuli.

Secretari: Ión G. Neamțul și Constantin C. Pop.-Tașcă.

Casier: Mihail Turbatu.

Director al revistei: Grigore G. Tocilescu.

Membrii în comitetul de redacție: Vasile D. Păun, V. A. Urechia, I. Kalinderu, Gr. Ștefănescu, Dr. V. Babeș, M. Vlădescu, N. S. Dumitrescu, G. Ionescu-Gion, C. Alimăneșteanu.

## BIBLIOGRAFIE

*Apele Minerale și Stațiunile Climaterice din România* — de Dr. A. Șaabner-Tuduri. Lucrarea acesta este foarte interesantă pentru toți cari doresc a cunoșce și a se folosi de apele minerale din țară

De vânzare la toate librăriile, prețul este de 5 lei; iar pentru abonații revistei este de 4 lei. Adresându-se direct la autor în București, strada Sălciilor 26.

În curînd va eși de sub tipar «*Morala creștină pentru trebuința șco-*

lelor secundare din țară de Haralambie Dumitrescu, licențiat în teologie, profesor la gimnasiul din Câmpulung.

Cartea este aprobată de sf. Sinod, iar prețul, cu toate adausurile făcute, va fi tot de 1 leu 50 bani.

Pentru ori-ce comande a se adresa la autor; librarilor se acordă 25% la cereri mai mari de 25 exemplare.

## A P E L

Sub-semnatul înființând o bibliotecă parohială în parohia Răcătău, jud. Bacău, cu mult respect rog pe d-nii autorii, editorii și ori-cari ar avea bunăvoință, să contribuie câtuși de puțin la acesta.

Numele și cărțile donatorilor se vor publica în diferite reviste.

Ión N. Vasilii

Pr.-paroh, com. Răcătău—Bacău.

Cu ocazia apropierei împărțirii premiilor, atragem deosebita luare aminte a numeroșilor noștri abonați și în particular a d-lor Prefecți, Primari, Revisori școlari și mai cu seamă a prietenilor noștri învățători, și îi rugăm în interesul răspândirii citirilor morale și folositoare, ca la alegerea cărților pentru premii să aibă în vedere revista noastră. În acest scop, administrația revistei a luat hotărârea, pentru a răspunde la cereri de ori cât de mici sume, să vîndă pentru premii și numere separate cu prețurile următoare:

15 bani exemplarul, pentru 1—10 numere.

10 bani exemplarul, de la 11 numere în sus.

O colecție pe 3 luni cuprinzând 13 fascicule, fie-care putând servi ca o cârticică . . . . . lei 1,25

O colecție pe 6 luni cuprinzând 26 fascicule. . . . . „ 2,50

„ „ un an „ 52 „ . . . . . „ 5,—

„ „ un an broșată într'un volum . . . . . „ 5,50

„ „ un an legată . . . . . „ 7,—

„ „ 6 luni „ . . . . . „ 3,50

În aceste prețuri intră și transportul.

Revista „Albina“, prin varietatea materiilor și prin mulțimea ilustrațiilor ce fie-care fasciculă cuprinde, este fără îndoială cea mai alasă carte de citire, care poate fi pusă cu folos în mâinile tinerelor generații, și deci sperăm în tot concursul prietenilor și Onor. autorități.

## MULȚUMIRI

Aduc viile mele mulțumiri locuitorului Al. Negru, din această comună care a cumpărat un rînd de haîne preoțesci bisericeii Buna-Vestire din cătuna Delescî, în valoare de 150 lei.

Gh. Petrovici

Notar, Chetrescî-Vasluii.

Sub-semnatul, preot în comuna Igiroasa, exprim în numele sătenilor acestei comune, căldurosele mele mulțumiri d-lui I. Kalinderu, administratorul Domeniului Coronei, care în nemărginita bună-voiță, a oferit pentru biblioteca școlii 11 broșuri de o importanță foarte mare pentru țărani și trei tablouri, reprezentând vederi de pe Mălini, Bicz și Buscenii.

Asemenea d-lui S. P. Igiroșanu, șeful gărei Azuga, care a dat un clopot în valoare de 30 lei pentru școală.

I. Croicescu.

Preot paroh, Igiroasa-Mehed.

\* \* \*

Sub-semnatul Consiliu de Administrație al societății culturale-econo, mice «Spătarul Milescu» după Domeniul Coronei Domnița, jud. R.-Sărat-aducem prin acestea cele mai respectoase mulțumiri d-lui I. Kalinderu, Administratorul Domeniului Coronei care, afară de lucrurile publicate în No. 14 de la 6 Februarie a. c. a revistei «Albina», a mai dăruit societății noastre încă 15 exemplare cărți de mare însemnătate pentru societari și un drapel tricolor care în ziua de Sf. Gheorghe a. c., cu ocașunea inaugurării societății, s'a sfințit.

D-l I. Kalinderu, care este și patronul societății noastre, nu încetază de a ne sfătui mereu la cele bune, verbal când vine prin localitate; iar când lipsește, prin agentul d-sale, pentru cari lucruri, atât noi cât și urmașii noștri îi vom fi vecinic mulțumitori.

Consiliul de Administrație.

\* \* \*

Preotul Visarion Ion din Mănăstirea Ciolanu din județul Buzău, a contribuit cu suma de lei 402,50 la facerea unui puț în curtea localului de școală din cât. Măgura, jud. Buzău, înzestrându-l cu toate necesarele, care să serve pentru adăparea cu apă potabilă tinerimea școlară. Fapta cucerniceii sale fiind cum nu se poate mai demnă de imitat, îi aduc căldurose mulțumiri.

D. Georgescu

Dirig. școlii Măgura, Buzău.

\* \* \*

Aduc mulțumiri onor. Administrației Domeniului Coronei pentru bunăvoință ce a avut de a abonă și școla mea din cătunul Lacu-Turcului, comuna Balta-Domnei, județul Prahova, la revista «Albina» și a dat pentru împrejmuirea cimitirului din Balta-Domnei tot materialul necesar, pentru care de asemenea în numele enoriașilor acestei biserici îi aduc vii mulțumiri.

Preotul D. Popescu.

## POȘTA ADMINISTRAȚIEI

D-rei *Maria R. Roman*, învăț. Tătaru. — Abon. d-v. pe anul II și III achitat cu chitanțele 15.503 și 17.125.

D-lui *Dumitru G. Moisescu*, Homoriciu. — Idem 16.418 și 17.740. Pentru a doua chestie vom scrie, când vom crede și va fi un anume motiv.

## A V I S

Orî-ce persoană ne va procura 7 abonați plătiți pe anul al IV-lea va avea al 8-lea abonament gratis. Cine ne va încasă și trimite banii pentru 10 abonați, are abonam. pe 1/3 an gratis.



No. 13.

## INTÂMPLĂRILE PERICULOSE

ALE

# UNUI MARINAR FRANÇES

ÎN NOUA GUINEE.

Traducere de C. C. Pop.-Tașcă.

Ajunsesem de cea-laltă parte a trecătoarei; mi se spuse că tre-cusem celebra vale a șerpilor de care mi se vorbise la Koutar, ca de cel mai înflorător loc din regat și că ni se legase ochii pentru a ne feri de o mare spaîmă. Credeam puțin în acest mo-tiv și tocmai căutam în cap cuvintele adevărate asupra acestei măsurî, când Lanna veni să-mi propue să mergem a vedé o parte a drumului pe care venisem. Primiiu cu bucurie. Mer-serăm la intrarea unei văi a cărei vegetație întreceă în bogăție tot ce veldusem pînă acum; ici, pe nisce trunchi mai bine de 100 picioare înălțime se ridică o uriașă corônă de foi, colo, palmierii își întindeau în depărtare crăcile ușore și mlădiöse ca nisce pene lungi și verđi; mai departe, nisce copacl cu crengi multe, acope-rite cu frunze verđi lucitoare, cu nisce ciorchine de flori stacojii, erau atât de frumoși în cât mergeam minunându-mé să i vėd mai de aprópe, când Lanna îmi strigă:

— Opresce-te! Bagă de sémă!

Mé dădui înapoi speriat, vėdend la rădęcina unui palmier un șarpe încolăcit și fără nici o mișcare! Priviam curios inelele corpului lui și o sudóre rece simțiam că-mi udă corpul, când prietenul meü mé trase repede înapoi scoțend un strigăt de spaîmă! Aveă de ce.

Un boa încolăciă de șése orî arborul sub care eram. La apro-pierea mea se deșteptase, și întindend-se să mé înghiță, bănă-năia în aer capul și ca 15 picioare din corpul lui înspăimîn-tător, legănându-se de sus în jos cu regularitatea unei pendule.

Mé lipsiiu de aceste frumuseți primejdiöse și ne întórserăm lingă tovarășii noștri. Vederea acestor locuri însă mé încredință mai mult că nu fuseserăm aduși pe acolo și că trebuiă să fie un alt drum, pe care cu timpul îl voiü descoperi.

Mergeam acum pe un drum umbrît de arbori mari. De-odată se auđi un strigăt de disperare! Mașinalicesce ridicaiü ochii spre virful unui arbore, de unde mi se păruse că venise țipetul și rēmăseiü ca trăsnit, vėdend un nenorocit legat, luptându-se con-

tra unui șérpe pe care voia să-l sugrume. Dar reptila scăpându-l din mâini, se ridicase drept în sus pe codă și șuerând cu furie tocmai îi încolăcea corpul. Rugaiți pe Lanna să-l vină în ajutor.

— Nu se poate, îmi răspunse liniștit. Este un criminal și trebuie să-și sulere pedepsa! Totuși are o mörte mai bună de cât dacă ar fi fost lăsat să möră de fόμε sau să fie sfișiat viu de vultur! Auđii un al doilea țipăt de durere! De astă dată șérpele coprinsese în inelele sale, brațele și gâtul victimei, care pe jumătate înădușit deschidënd gura să strige, reptila își virăse capul în gâtul lui! Plecaiți în galop să nu mai vęd; dar abia făcusem ca 5 kilometri și noui gemete făcură să mi se încrețescă carnea pe mine! Un stol de corbi fălșăiau d'asupra unui alt copac și un nenorocit își încorda ultimile puteri, pentru a goni un vultur care îi sfășia carnea de pe el. Când ne đări ne rugă să l scăpăm, dar șeful își urmă calea, cu atăta liniște ca cum n'ar fi vędut nici n'ar fi auđit nimic și trebui să-l urmez cu mörtea în inimă, gândindu-mă că viața îmi atárnă de capriciul acestui despot!

Un larg fluviu eră înaintea noastră, se numea Irfak. Apele sale mărite prin revărsarea tuturor riurilor din acéstă parte a muntelui Tanavorkou, curgeau spumöse și repeđi. Pentru a-l trece eră un pod larg de trei picioré, făcut din scânduri aședate pe nisce burduși umflați. Când pusei piciorul mă afundaiți, dar urmaiți pe tovarășii mei cari mergeau fără frică, îngrijindu-se mai mult de cai de cât de ei. Ca să trecă caii, ei au legat o fringhie cu un cap pe malul fluviului iar pe celălalt cap l-au trecut prin hățuri, apoi un soldat intră în apă, apucă căpătăiul fringhiei și începü să înöte urmat de bieteile animale spăimîntate. După ce trecurăm apa, mai galopărăm spre miadă-nopte ca o oră și jumătate și ne oprirăm. Ajunsesem la Ouarata!

## CAP. X.

Sosind la Ouarata, căutaiți zadarnic să vęd împrejurul mineilor, cum vędusem în Australia, niscal-vă instalațiuni pentru scoțul aurului. Minerii lucrău tötă điua în terenurile aurifere, și séra se înapoiău la Ouarata. Acest oraș, cel mai mare din regatul Koutar, dăduse numele său întregel țării dinprejur. Eră locuit cam de vre-ı 15.000 suflete, din cari 10.000 minerii, 3.000 femei și copii și 2.000 soldați pentru pază.

Mi se dădu locuința în palatul șefului, și chiar a doua đi mă în arcină să cercetez terenurile de aur, cari se întindeau mai multe leghe. Țara eră muntösă și neîndoelnic suferise öre-cari schimbări vulcanice. Aurul se găseă mai cu semă prin văi și pe cöstele colinelor și minerii se mulțumeau de a sgăriă solul la doué trei picioré adîncime și a stränge bulgării ce găseau. Esplicaiți șefului că se găseă mult aur în pămîntul pe care îl aruncau. El se mulțumi a-mi răspunde furios:

— Norocul tău de spul adevărul, dar bagă de sémă să nu vorbesci în vînt!

— Să mi se dea instrumente și lemn, îmi răspunsei, și voiți probă cele ce spun. Scopul meu era să fac un ciur de spălat pămîntul aurifer, cum vădusem la Melburn.

Mi se dădură mai multe bucăți de lemn și instrumente ascuțite, cu cari făcui un ciur cu trei despărțituri: întâia avea cam 6 picioare lungime și era despărțită de a II-a printr'o sită de opt degete de înaltă; acesta tot atât de lungă și de strimț la gură ca întâia, se lărgea spre fund, în forma unei pâlnii găurite; în fine a treia despărțitură era sub această pâlnie și se termina printr'o pîndă de cânepă. În fie-care și șeful și Lanna veneau să vadă sporul lucrului meu; și acest din urmă, care îmi arată mult prieteșug, mă înștiință să mă păzesc de șef.

— Nu-ți va face însă nimic, dacă isbutesci în lucrarea ta, îmi dîse el.

— Și dacă isbutesc, cât timp voi fi nevoit să stau aici?

— Din nenorocire acesta e în voia vrăjmașului tău. Singur corespunde cu regele; el va pute să comunice regelui despre tine, ce-l va plăcea și prin urmare va cercă să te ție, dacă va avea interes. Dar, ai tu prietenii în Koutar?

— Da pe bătrînul Kayhar.

— Pote să-ți fie de mare folos. Prin urmare nu te descuraja, chiar atunci când vei vedea că guvernatorul îți face neajunsuri.

Când îmi fu gata ciuru, fu dus la pîtele unei coline, de unde isvoră un rîuleț, pe care îl lăsaui să curgă în ciurul meu, printr'un sghiab făcut dintr'o cîjă de copac. Fiind gata, înștiințai guvernatorul și-l rugai să fie față la întâia mea încercare. El veni, însoțit de Lanna și de toți omenii curții sale.

Pusei atunci mai multe găleți de pămînt, luat dintr'un loc foarte bogat, în întâia despărțitură, și când îl creșui destul de spălat, dădui la o parte sghiabul ca să nu mai vie apa și aruncând pietrele și nisipul, găsi pentru marea mea bucurie, un bulgăre de aur cîntărind aproape 500 grame! Il dădui șefului care îl luă cu lăcomie. Dădui din nou drumul apei și după o nouă spălătură găsi altă bucată de aur cîntărind aproape un chilogram! Șeful nu-și putea crede ochilor, dar avînd bănueli, mă făcu să spăl o nouă cantitate de pămînt, pe care o luă singur la întîmplare.

Găsi și aici aproape aceeași cantitate de aur, stăpînul meu fu atât de mulțumit, în cât îmi dădu voie să ia masa la el. Sera întîlnindu-mă cu Lanna, îmi dîse:

— Ești scăpat de primejdie, căci voi înștiință pe rege și pe prietenii tăi de tot ce ai făcut. Serviciile tale sînt prea mari ca să nu îți răsplătit.

Vai! peste cîteva săptămîni Lanna fu trimis la Koutar să ducă aur. Îi dădui să ducă fetiței Lamlam, un bambu găurit, în care pusei o scrisoare, pe care speram că o va putea citi.

(Va urma)

Cu începere **DE LA 15 IULIE**

# **O ASOCIAȚIE DE PROFESORI**

**vor face cursuri de preparațiuni rigurose**

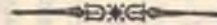
**PENTRU**

**Corigențe, Burse pentru Licee  
Școli Normale, Seminarii, Școla de mișcare  
Școlile de arte și meserii, etc.**

**cum și pentru**



**ADMITERE IN GIMNASII ȘI LICEE**



**Aceste cursuri se vor face în localul LICEULUI „LUMINA“ din  
București, Calea Țahovei, 40, unde se fac și înscrierile  
zilnic de la 8—12 și de la 3—6.**

## AVIS IMPORTANT

La 30 Septembrie 1900, se încheie al III-lea an al existenței revistei noastre. Constatăm cu părere de rău, că un mare număr dintre abonați, nici pînă acum n'au îngrijit a-și plăti micul cost al abonamentului, ba unii chiar datoresc abonamentul pe câte doi ani. Contra obiceiului altor reviste, noi n'am trimis de cît acelor ce au cerut revista, fie semnând o listă de abonament, fie prin cereri personale. Am făcut nenumărate avise de plată celor întărziați, cheltuind bani și timp. Aceste cheltuieli pentru prețul de 5 lei, cît costă abonamentul anual, sînt împovăratore pentru noi.

Rugăm dar cu insistență pe onor. noștri abonați să binevoiască a-și achita cît mai neîntârziat sumele ce datoresc, nefiind de cît o chestie de cinste din partea d-lor.

Pentru anul al IV-lea, care începe la 1 Octombrie 1900, facem cunoscut că nu se va mai trimite revista de cît acelor domni abonați, ce vor înainta costul abonamentului, cel mult pînă la 25 Septembrie 1900, sau ne vor încunoscianță că dorește a continuă abonamentul. Ori ce cerere de abonament, însoțită de cost, va fi de îndată satisfăcută, ori în ce timp va fi făcută. Abonamentele încep: la 1 Octombrie, 1 Ianuarie, 1 Aprilie și 1 Iulie a fie-cărui an.

Cel mai mare și cel mai vast magazin din Țară și singurul care vinde eftin

### LA TOATE SEZOANELE

București, Calea Victoriei 27, lângă Poliția Capitalei.

#### Ghete pentru bărbați

- De vax cu elastic, 12,95, 11,95, 10,95
- » » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95
- » » cu șirete, 13,95, 12,95, 11,95
- Ghete de lack pentru salon cu elastic și șirete, 12,95, 11,95
- de lack întregi, 14,95, 13,95
- » » facon Klappe, 15,95
- » » pentru d-niofiț, 14,95, 13,95
- » » cu nasturi, 15,95, 14,95
- » glace vax cu nasturi, 15,95, 14,95
- » chevr. cu elastic, 15,95, 14,95, 13,95
- » » nasturi, 16,95
- Ghete color. simple, 13,95, 12,95
- » » beseturi, 14,95, 13,95
- » » șirete, 14,95, 13,95, 12,95
- » » nasturi, 14,95, 13,95
- » » » piele rus. 15,95, 14,95

#### Pantofi pentru bărbați

- De gems, 10,95, 9,95, 8,95
- chevreaux american, 9,95
- » » franțuzesc, 12,95
- » color. 11,95, 10,95, 9,95, 8,95
- » » piele rusescă, 12,95, 11,95

#### Ghete pentru dame

- De gems, 9,95, 8,95, 7,95
- » chevreaux, 13,95, 12,95, 11,95, 10,95
- » » ext. fine, 15,95, 14,95, 13,95, 12,95
- » » High-Liffe, 16,95
- » color. 12,95, 11,95, 10,95
- » » High-Liffe, 15,95, 14,95
- » » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95

#### Pantofi pentru dame

- Colori și negre, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95
- 5,95, 4,95.

#### Ghete pentru băieți, fete și copii

- Pentru băieți, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95
- » fete 6,95, 5,95, 4,95
- » copii 5,95, 4,95, 3,95, 2,95

Numai la toate sezoanele se poate găsi încălțăminte bună și cu prețuri fabuloase de eftine.

Magasinul la toate Sezoanele lângă Poliția. București, Calea Victoriei 27, București.

5%

Cupon de reducere pentru cititorii Albinei.

Cititorii revistei vor avea un scădemint de 5% din prețurile înscenate, prezentând cuponul.